

Szent Maximilian Kolbe (1894 – 1941) lengyel ferences rendi minorita szerzetes, vértanú

A két korona Szent Maximilian Kolbe élete

2019. november 27. szerda, 17 óra

Veszprémi Érsekség Gizella terem (Veszprém, Vár u. 18.)

A Két korona – Szent Maximilian Kolbe élete /Dwie Korony/
Lengyel életrajzi dokumentum-játékfilm, 86 perc, 2017

Rendező: Michal Kondrat, forgatókönyvíró: Joanna Ficinska, zene: Robert Janson, operatőr: Karol Lakomic, vágó: Jan Sobierajski, szereplők: Adam Woronowicz, Artur Barcis, Pawel Delag, Arkadiusz Janiczek, Tadeusz Chudecki, Marcin Kwasny

„Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.” (Jn 15,13)

Szent Maximilian Kolbe minorita ferences szerzetes életét mutatja be a lengyel életrajzi film. Kolbe atya 1894-ben született a lengyelországi Zduńska Wola-ban szegény vallásos szülők gyermekeként. Apja 1914-ben belépett a Józef Piłsudski által vezetett, az orosz megszállók ellen a lengyel függetlenségért harcoló légjőbe. Az oroszok elfogták és kivégezték. Kolbe tizenhárom éves korában belépett a minoriták kolostorába. A középiskolát Lembergben a ferencesek kissemináriumában végezte, 1910-től ugyanitt volt novicius. A rendben a Maximilian nevet kapta. Filozófiát 1912-től Krakkóban és Rómában a Pápai Gregoriana Egyetemen, teológiát 1915-től szintén Rómában a Collegium Seraphicum-ban tanult, filozófiából és teológiából is doktorátust szerzett. 1914. október 1-jén tett szerzetesi fogadalmat. 1917-ben hat rendtársával megalapította a Militia Immaculatae (Szeplőtelen Szűz Katonái) társulatot, hogy Szűz Mária közbenjárásával az egyház ellenségeinek megtérítésén dolgozzon. Kitűnt áldozatosságával, felebaráti szeretetével és Mária-tiszteletével. 1918. április 28-án szentelték pap-pá Rómában. Lengyelországba visszatérve kezdetben tanár és kórházlelkész volt. 1919-től Krakkóban a rendi szeminárium filozófia és egyháztörténelem tanára lett. Tüdőbetegségéből felgyógyulva elindította a Rycerz Niepokalanej (A Szeplőtelen Szűz Lovagja) című folyóiratot. Emellett napilapot is készített, valamint katolikus rádióállomást alapított. 1927-ben Varsó mellett megalapította Niepokalanów (A Szeplőtelen városa) kolostorát, mely irányítása alatt gyors virágzásnak indult. 1930-ban Japánba küldték misszionáriusnak. Hazatérése után, 1936-tól ismét Niepokalanów házfőnöke lett. 1939-ben, a háború kitörése után nem sokkal a Gestapo negyven rendtársával együtt letartóztatta, négy hónapig volt börtönben. 1941-ben újra letartóztatták, mert rádióján németellenes műsort sugárzott, valamint lengyel, zsidó és ukrán üldözötteket bűntudat, illetve menekülésüket segítette. Először a varsói központi börtönbe szállították, majd az auschwitz koncentrációs táborba deportálták. Itt önként jelentkezett egy halálra ítélt családapa helyett az éhségbunkerbe. Imáival és áldásával kísérte társait, akik közül ő maradt életben legtovább. 1941. augusztus 14-én, Nagyboldogasszony ünnepe vigíliáján injekcióval megölték. Harminc évvel később, 1971-ben Boldog VI. Pál pápa boldog-gá, Szent II. János Pál pápa, aki a „szeretet vértanújának” nevezte Kolbét, 1982-ben szentté avatta. Az alkotás egyedisége, hogy a dokumentum-játékfilm eszközeivel kísérhetjük végig Kolbe atya életét. A szerzetesek és a szemtanúk archív felvételeken és élményeiken felidézve emlékeznek a vértanú szerzetesre.

Az Etalon Film engedélyével